

Nota de condol per la mort de Mati Ezquerria

La Mati tenia uns ulls verds preciosos, plens de vida. Eren una finestra que et permetia veure el món que guardaven.

Ulls verds que brillaven quan una idea l'apassionava. Freds davant l'arrogància i la prepotència. Uns ulls que perdien vida davant la mediocritat i s'amorosien quan pensava en el seu marit, Amando i en el seu fill, Miquel. Però, per damunt de tot, eren uns ulls que acompanyaven en l'alegria i també en el dolor de la gent que estimava.

La Mati era una persona tenaç, perfeccionista, obstinada, convincent, lluitadora incansable. Ha estat la primera presidenta d'AREDA, la Xarxa que acull els docents de tota Espanya, i en tots els camps que ha treballat: assistència, gestió i docència, dins del Consorci Sanitari de Terrassa i les Unitats Docents de Catalunya hi ha posat tota la seva passió. Perquè ella era així, una barreja de passió i sentit comú, d'il·lusió i de racionalitat que feia que els que estàvem a la vora anéssim, sovint, dues passes per darrera d'ella.

Sabia on volia anar i també com anar-hi però el camí estava ple de pedres i ella no sempre les acceptava. Estimava massa la Medicina de Família i la situació actual de l'Atenció Primària és, en molts aspectes, lluny del que ella havia somiat. Però continuava treballant i la seva exigència començava per la seva pròpia feina.

La Mati ha deixat molts projectes per acabar. Projectes a nivell personal i també a nivell professional. Estava en el punt de la vida on il·lusió i experiència caminen plegades en un cos encara amb molta força.

No sabem què li hagués agradat a la Mati llegir d'ella mateixa, és difícil. El que sí que sabem és que una de les coses que més valorava era el reconeixement. I aquesta és la intenció d'aquestes quatre paraules.

Mati, ha estat una sort, però sobretot, un gran plaer compartir temps i espai amb tu.

Els teus companys de feina

Febrer de 2011